

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

ஸ்ரீப₄க்திஸாரோத₃யம் - பொழிப்புரை

- 1) பூ₄மௌ ப₄ார்க்க₃வ வாமதே₃வ ப்₄ருக₃வோஸ்ப்யத்ரிர் வஸிஷ்டே₂ாஸங்கீ₃ரா:
 ப்₃ரஹ்மாணம் ப்ரணிபேதுருத்தமகு₃ணம் க்ஷேத்ரம் விஜிஜ்ஞாஸவ: |
 ஸ த்வஷ்டுஸ் துலயைகதோ வஸுமதீம் பூ₄ஸாரமப்யேகத:
 த்₄ருத்வா யோகீ₃வரேப்₄ய ஆதி₃ஸாதி₃மம் பூ₄ஸாரமப்யுத்தமம் ||

முன்பு த்₃வாபரயுகத்தில் ப₄ார்க்க₃வர், வாமதே₃வர், ப்₄ருக₃, அத்ரி, வஸிஷ்ட₂ர், அங்கீரஸ் ஆகிய மஹர்ஷிகள் பூ₄மியில் மிகவும் சிறந்த க்ஷேத்ரத்தை அறிய விரும்பியவர்களாய் ப்₃ரஹ்மாவைப் பணிந்தனர். ப்₃ரஹ்மாவும் தே₃வசிற்பியான விஸ்வர்கர்மாவைக் கொண்டு பூ₄மியெல்லாம் ஒரு தட்டும், திருமழிசைக்ஷேத்ரம் ஒரு தட்டமாக தராசில் வைத்து நிறுக்க, திருமழிசையை வைத்த பக்கம் கனத்திருக்க, அதுவே “மஹீஸாரக்ஷேத்ரம்” என்று யோகீ₃ஸ்ரேஷ்டர்களான அந்த மஹர்ஷிகளுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

- 2) பூஸாராபி₄த₄யா விதே₃ஹப₄வந க்ஷேத்ரம் விநிர்தீ₃ஸ்ய தேஷ்-
 வாஸீநேஷ்வத₂ப₄ார்க்க₃வோ முநிவரோ தே₃வம் ஜக₃ந்நாயகம் |
 ஸத்ரேணாயதவர்த்திநா ஸம யஜதே பத்நீ தத₂ாத்வே முநே:
 அம்பேஸனாம்பூ₃ஜலோசனாயுத₄வரஸ்யாபந்ந ஸத்வாஸப₄வத் ||

இவ்வாறு விதே₃ஹப₄வநக்ஷேத்ரமாகிய திருமழிசையை பூமியில் சிறந்த இடமாக அறிந்து, அம்மஹர்ஷிகள் அவ்விடத்தில் நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, ப₄ார்க்க₃வ மஹர்ஷி “தீ₄ர்க்க₄ஸத்ரம்” என்கிற யாகுத்தாலே ஜக₃ந்நாத₂ப் பெருமானை ஆராதீ₄க்கலானார். அப்பொழுது அவருடைய பத்நீ, தாமரைக்கண்ணனான எம்பெருமானின் தீவ்யாயுத₄ங்களில் சிறந்தவரான ஸுத₃ர்ஸநாழ்வானின் அம்புத்தினால் க₃ர்ப்பு₃பி₄ணியானாள்.

- 3) மாஸே த்₃வாத்₃ஸகே₃ முநீந்த்₃ரக்₃ருஹிணீ ஸா த்₃வாபரே தைஷ்யகே
ஸித்₃த₄ார்த்₂ந்யஹிமாம்ஸுவார ஸஹிதே தாரே மக₂ாக்₂யாத₄ரே |
ராகாயா அபரேத்₃யுரஸ்ய ஜக₃த; க்ஷேமாய ஸௌத்₃ஸ்பநம்
ப்ராஸுதோல்பு விவேஷ்டனாவ்ருததனும் பிண்ட₃ம் ப்ரசண்ட₃ார்சிஷம் ||

பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்பு, ஸித்₃த₄ார்த்₂ி வருடத்தில் மக₂ம் என்னும் பெயர் கொண்ட நக்ஷத்ரத்தில், ஞாயிற்றுக்கிழமையில் பூர்ணிமைக்கு மறுதி₃நம், அந்த ப₄ார்க்கு₃வ முநிவரின் பத்நீ இவ்வுலக நன்மையின் பொருட்டு, திருவாழியாழ்வானின் அம்ஸம் பொருந்தியதும், மிகவும் ப்ரகாஸிப்பதும், க₃ர்ப்பு₄ வேஷ்டநத்தினால் மறைக்கப்பட்ட தே₃ஹத்தை உடையதுமான ஒரு பிண்ட₃ரூபத்தை பெற்றெடுத்தாள்.

- 4) அவ்யக்தம் முநித்₃ம்பதீ கிமித்₃மித்யுத்ஸ்ருஜ்ய வேத்ரே க₃தௌ
க₃ர்ப்பே₄ஸதே₂ந்தி₃ரயா ஸமஸ்த ஜக₃தாம் த₄ாத்ரா பு₄வா சேக்ஷித; |
ஸம்பூர்ணஸ் ஸகலாங்க₃துங்க₃ஸுஷமஸ்ஸ்தன்யாபி₄லாஷா த்₃ருதே
தத்தாத்₃ருக்₃ ஜக₃தீ₃ஸ தி₃வ்யகருணாது₃க்₃தே₄ந வருத்₃தி₄ம் க₃த: ||

அம்முநித்₃ம்பதிகளும் “இதுவென்” என்று ஒன்றும் புலப்படாத அப்பிண்ட₃த்தை ஒரு பிரப்பம்புதரில் எறிந்துவிட்டுச் சென்றனர். பின்பு அந்த பிண்ட₃ம் அனைத்துலகங்களையும் த₄ரிப்பவனான எம்பெருமானாலும், பெரிய பிராட்டியாராலும் பூ₄மிப்பிராட்டியாராலும் கடாக்கிக்கப்பட்டதாய், ஸர்வாவயவங்களும் பரிபூர்ணமான ஓர் ஆண்குழந்தையாகப் பரிணமித்து, ஸ்தந்யபாநத்தில் ஆசையின்றி ஜக₂ந்நாத₂ப் பெருமானின் தி₃வ்ய கருணையால் வளர்ச்சியடைந்தது.

- 5) தே₃வஸ்ய ஸ்வயமேவ த்₃ஸிதவதோ தி₃வ்யம் ஸ்வகீயம் வபு:
விஸ்வேஷேண ருத்₃ந்தமேத்ய ஸிஸு₃கம் ஸ்ரீமத் ஸமாக்₂யோ நர; |
க்₃ருஹ்ணந் வேத்ர க்ருதுத்₃க₃தாதி புலகோ ஹ்ருஷ்ட ஸத்ரியை நாமத:
ஸ்ரீமத்யை ஸமத்₃ாத₃ஸௌ ச ஜக்₃ருஹே ஹ்ருஷ்டாநபத்யா₃சிரம் ||

அவ்வாறு எம்பெருமான் தனது திருமேனியைத் தானாகவே காட்டி மறைய, அக்குழந்தையான திருமழிசையாழ்வாரும் எம்பெருமானின் பிரிவால் அழலானார்.

அவ்வமயம் அங்கு வந்த திருவாளன் என்னும் பிரம்பறுப்பாளன் அழும் குழந்தையைக் கண்டு மயிர்க்கூச்சும், மகிழ்ச்சியும் கொண்டவனாய், அதை எடுத்துச் சென்று தன் மனைவியான பங்கயச்செல்வியிடம் கொடுத்தான். பிள்ளைபேற்ற அவளும் மகிழ்ந்தவளாய் உடனே அக்குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டாள்.

6) உல்லோகஸ்த₂ ஸிஸுப்ரசாரமமுகம் த்₃ருஷ்ட்வா மஹீஸாரகே₃ா
வ்ருத்₃த₄ஸுஸுத்ரவரோ ஹ்யபத்ய விது₃ரோ ஜாயாஸஹாய: பய: |
ஆத்₃ாயார்த்த₂யதே ஸ்ம ஸோஸபி க்ருபயா தஸ்மிந் பபௌ தத்பய:
ஸிஷ்டம் தத்பிபு₃தம் ஸுதோ ப₄வதி வாமித்யாஹ ஸத்யாஸிஷம் ||

அக்குழந்தை உலக வழக்கிற்கு மாறாக பசிதாகம் இல்லாமல் வளர்ந்து வருவதைக் கேள்வியுற்று, பிள்ளைபேற்றவனும், திருமழிசையில் நித்யவாஸம் செய்பவனும், சதுர்த்த₂ வர்ணத்தில் பிறந்தவனும், அறிவாளியுமாகிய ஒரு முதியவன் பாலமுது காய்ச்சி எடுத்துக்கொண்டு, தன் மனைவியோடு ஆழ்வார் இருந்தவிடத்தே வந்து ஸமர்ப்பித்தான். ஆழ்வாரும் அவனிடத்தில் க்ருபையாலே அவன் கொண்டு வந்த பாலமுதை அமுது செய்தார். பின்பு “அடியேன் அமுது செய்து ஸேஷித்த பாலை நீங்கள் பருகங்கள். உங்களுக்கு புத்ரன் உண்டாவான்” என்று ஆஸீர்வதி₃த்தார்.

7) புத்ரோஸபூ₄த் கணிக்ருஷ்ண இத்புருகு₃ணாசாரஸ்தயோர்வ்ருத்₃த₄யோ:
ஸுநுஸ்த்வேஷ ப்₄ருக்ஷ₃த்தமஸ்ய ப₄க₃வத்காருண்ய ஸம்வர்தி₄த: |
ஆர்ஷத்வாத்₃நுஸப்தமாத்து வயஸோ யோகே₃த்₄ருதாஸோஜக₃த்₃
தே₄தும் த்₄யாதுமநாஸ்சசார ஸமயாந் ஸர்வாநக₂ர்வாத்மநா ||

பின்பு அந்த முதிர்ந்த த₃ம்பதிகளுக்கு நற்குணங்களும், நற்செயல்களும் நிறைந்தவனான கணிகண்ணன் என்ற ஒரு மகன் உண்டானான். ப₄ார்க்க₃வபுத்ரரான ஆழ்வாரும், எம்பெருமானின் கருணையால் நன்கு வளர்க்கப்பட்டவராய், ரிஷிபுத்ரராகையாலே ஏழு திருநக்ஷத்ரத்திற்குப் பிறகு யோக₃ாப்₄யாஸத்திலே திருவுள்ளம் கொண்டார். அநந்தரம் யோக₃த்தில் ஜக₃ுக்காரணவஸ்துவை த்₄யாநத்துக்கு விஷயமாகச் சொல்லுகையாலே அவ்வாறு த்₄யாநிக்க ஸங்கல்பம் கொண்டு, அவ்வஸ்து எது என்றறியும் பொருட்டு அனைத்து

ஸமயங்களிலும் புக்கு ஆராய்ந்தார்.

8) வித்₃ வாந் வர்ஷஸுதேந பா₃ ஹ்யஸமயாந் ஸர்வாநஸாராந்வித்₃ந்
விந்த₃ந்விஷ்ணுபரத்வைவதி₃ கமதே நிஷ்ட₂ம் க₃ரிஷ்ட₂ம் த₃தெ₄ள |
தேநைவாஸர்ரிதவத்ஸலோ முரரிபுஸ்ஸவீயஸ்வருபாதி₄கம்
லீலாபோ₄க₃ விபு₄தி₃ பே₄த₃மபி ச ப்ராகாஸயத்₃ யோகி₃னே ||

வித்₃ வானான ஆழ்வாரும் வேத₃ப்ராமாண்யத்தை ஏற்காத
ப₃ாஹ்யமதங்களையும், வேத₃த்திற்கு அவப்பொருள் கூறும் குத்₃ருஷ்டிமதங்களையும்
நன்கு ஆராய்ந்து அவைகள் ஸாரமற்றவைகள் என்றறிந்து, ஸ்₃ரிய:பதியான
எம்பெருமானைப் பரனாகக் கொண்ட வைதி₃கமதத்தில் மிகச்சிறந்த நிஷ்டை₂யைக்
கொண்டார். அடிபணிந்தவர்களிடத்தில் வாத்ஸல்யம் கொண்ட எம்பெருமானும்,
அதுவே பற்றாசாக, தன்னுடைய தி₃வ்யாத்மஸ்வரூபம் முதலியவற்றையும், லீலா
மற்றும் நித்யவிபு₄திகளின் வேறுபாட்டையும் ஆழ்வாருக்குக் காட்டிக் கொடுத்தான்.

9) ஏஷ ஸ்ரீபதிநா ப்ரகாஸித ப₃ஹுத்ரையந்த பர்யந்ததீ₄:
ஸ்வாநர்த்த₂ந் த்₃ரவிட₃ ப்ரப₃ந்த₄வித₄யா நிர்மாய ஸர்மாவஹாந் |
லோகாநாம் ஜக₃தீ₃ ஸ்வரம் கூறிதிரமாநாத₂ம் ஸத₃ா சிந்தயந்
ப்₃ருந்த₃ாரண்ய உவாஸ ஸப்தஸுதகம் வர்ஷம் க₃ஜேந்த்₃ரஹ்ரதே₃ ||

திருமகள்கொழுநனாகிய எம்பெருமானால் நன்கு தெரிவிக்கப்பட்ட மிகுந்த
வேத₃ாந்த ஜ்ஞாநத்தை உடையவரான இவ்வாழ்வார் உலகங்களுக்கு நன்மை
விளைவிக்கக்கூடியதான தான் பெற்ற அர்த்த₂விஸேஷங்களைத்
தமிழ்ப்ரப₃ந்த₄ங்களாக இயற்றி, ஸ்ரீதே₃வீமற்றும் பூ₄தே₃வீமணாளான ஜகந்நாத₂ப்
பெருமானை எப்பொழுதும் சிந்தித்துக் கொண்டு, ப்₃ருந்த₃ாரண்யகூஷத்ரத்தில்
(திருவல்லிக்கேணியில்) க₃ஜேந்த்₃ரஸரஸ்ஸின் கரையில் 700 திருநகூத்ரங்கள்
எழுந்தருளியிருந்தார்.

10) தத்தாத்துருக்கமலாஸக₂ஸ்ம்ருதி மஹாSSநந்தை₃ரமந்த₃யாதிதம்
கந்த₂ாஸீவநபுந்து₄ரம் த்ரிணயந: பஸ்யந் ம்ருட₃ாந்யா ஸஹ |
மத்தஸ்த்வம் வரமர்த்த₂யேதி கத₂யந் மோக்ஷாஸ்த்விதி ப்ரார்த்தித:
தத்ராஸக்தி வித₃ாஸமுநா ஸ கதி₂த: ஸ்சே: பத₂ாஸ்த்ரணம் ||

அவ்வாறு ஸ்ரிய:பதியான எம்பெருமானை நினைந்து அளவற்ற ஆநந்த₃ங்கொண்டவரான ஆழ்வார், ஒருநாள் கிழிந்த வஸ்த்ரத்தைத் தைப்பதில் ஈடுபட்டிருக்க, முக்கட்பிரான் மலைமகளுடன் ஆகாயமார்க்கு க₃ுத்திலே செல்லுகையில், ஆழ்வாரைக் கண்டு “எம்மிடமிருந்து விரும்பிய வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்” என்று கூறினான். ஆழ்வாரும் “ஆகில் மோக்ஷத்தைத் தாரும்” என்று வேண்டி, பின் அவ்விஷயத்தில் அவனது இயலாமையை அறிந்து “இவ்வுசியின் பின்னே நூல்வரும்படி வரம் தருவாய்” என்று இகழ்ச்சியாய் ருத்₃ரனை நோக்கிக் கூறினார்.

11) ருத்₃ரோ ரௌத்₃ரஜுஷா ப்ரஹாஸப₄வயா ருஷ்டோ நிதாலாக்₃நிநா
ஸம்ஸ்ப்ரஷ்டும் முநிபுங்க₃வம் க்ருதமதிஸ்தஸ்யாக்₃ர பாத₃ாக்₃நிநா |
ஜ்வாலாஜாலவிலாபிதத்ரிஜக₃தா ஸந்தாபிதோ வாரிதை:
வர்ஷந்திர்வித₃மாகலய்ய ப்₄ருகுஜம் தம் ப₄க்திஸாரம் ஜகெ₃ள ||

அப்பரிஹாஸவார்த்தையினின்றும் உண்டான கோபத்தால் ருத்₃ரன் தன் நெற்றிக்கண் நெருப்பு மூலமாக முநிஸ்ப்ரேஷ்ட₂ரான ஆழ்வாரைத் தீண்ட நிப்சயித்து, அவ்வாறே தன் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்துவிட, அக்கண்ணில் நின்றும் காலாக்₃நியானது கிளர்ந்தெழுந்தது. அதைக் கண்டு ஆழ்வாரும் தம்முடைய வலது திருவடியின் பெருவிரலிலே ஒரு கண்ணைத் திறந்து விட, அதினின்றும் மூன்றுலகங்களையும் தனது ஜ்வாலைக் கூட்டங்களால் துன்புறுத்துவதான பெருந்தீ கிளம்பியது. ருத்₃ரனும் அந்த அக்₃நியால் மிகவும் தாபங்கொண்டவனாய், அதைப் புஷ்கலாவர்த்தகம் என்கிற ப்ரளயகாலமேக₄ங்களால் தணித்து, அப்பெருத்த மழையிலும் சிறிதும் சலியாமல் எம்பெருமானையே அநுப₄வித்துக் கொண்டிருந்த ஆழ்வாரைக் கண்டு வியப்புற்று, அவரை “ப₄க்திஸாரர்” என்று போற்றிப் பாடினான்.

- 12) கஸ்சித்₃ வ்யாக்₄ ரசரோ₅ ந்தரிக்ஷ₆ க₃ மநஸ்தம் ஸு₇ க்திஹாராபி₄ த₄ :
 ப்ராப்ய ஸ்தம்பி₄ த நைஜயாநக₃ மனஸ்ஸவம் வாரவாணம் தீ₃ ஸந் |
 ஸத்₃ யஸ்ததக்ருத ரத்நகஞ்சகத்₃ ரு₃ ஸா ஹரீண: ஸ்வஹாரம் த₃ த₃ த்
 தத் பத்₃ மாக்ஷமயீம் ஸ்ரஜம் மணிமயீம் பஸ்யந் ஸ்துவந்நிர்கு₃ த: ||

பின்பு ஆழ்வார் யோக₃ த்தில் எழுந்தருளியிருக்கையில் ஸு₇ க்திஹாரன் என்ற ஒரு ஸித்₃ த₄ ன், புலியை வாஹநமாகக் கொண்டு ஆகாயமார்க்க₃ மாய்ச் செல்லுகையில், ஆழ்வாருடைய யோக₃ ப்ரப₄ அவத்தாலே அவ்வாஹநம் அவர் மேல் போகாமல் தடைபட்டு நிற்க, அவனும் ஆஸ்ச்யத்துடன் ஆழ்வாரிடத்தே வந்து அவருக்கு ஒரு கவசத்தைக் கொடுத்தான். ஆழ்வாரோ அதை ஏற்காது, உடனே ஸ்வஸங்கல்பத்தால் ஒரு மணிமயமான கவசத்தை அவனுக்குக் காட்ட, அவனும் அதைக்கண்டு வெட்கமடைந்தவனாய், தன் கழுத்திலிருந்ததொரு மணிமாலையைக் கொடுக்க, இவரும் தன் கழுத்திலிருந்து ஒரு தாமரைமணிமாலையை எடுத்துக்காட்ட அது நவரத்நமயமாய் விளங்கக்கண்டு, அவனும் இவர் வைப₄ வத்தைக் கொண்டாடிய த₂ ஸ்தாநமே சென்றான்.

- 13) நாம்நா கொங்கணஸித்₃ த₄ இத்யதிதராம் க்₂ யாதோ முனீந்த்₃ ரம் க₃ த:
 லேஸேநாபிச கோடிவேத₄ நபடும் ஸைத்₃ த₄ ம் ரஸம் தர்ஸயந் |
 தத்₃ த₃ த்தம் ஸதகோடி வேத₄ ந சணம் கிட்டம் பரீக்ஷய ஸ்ருதே;
 பரீதஸ்தம் கு₃ ணரத்நரோஹண கீ₃ ரிம் ஸஸ்மார விஸ்மாபித: ||

பின்பும், கொங்கணஸித்₃ த₄ ன் என்ற பெயரால் மிகவும் ப்ரஸித்₃ த₄ னான ஒரு ரஸவாதீ₃, ஆழ்வார் இருந்தவிடத்தே வந்து தன் ஸித்₃ தீ₄ யால் உண்டானதும் சிறுதுளியால் காணிகோடியை பிளக்கவல்லதுமான ஒரு ரஸகுளிகையைக் காட்ட, ஆழ்வாரும் அதை திரஸ்கரித்து, தம் காதில் குறும்பியை உருட்டி 'இது கோடாகோடியை பே₄ தீ₃ க்கவல்லது' என்று கொடுத்தருள, அவனும் அதை ஸேவாதி₃ த்துப் பார்த்து அப்படியே இருக்கக்கண்டு வியப்புற்று, மிகவும் மகிழ்ந்தவனாய் ஆழ்வாரை பல அற்புதகுணரத்நங்கள் நிறைந்த குன்றாய் நினைத்தான்.

- 14) ஸ்ரீபூ₄ ஸாரபுரீந்த்₃ர தீ₃வ்யமஹஸாம் ராபரிம் ஸுதூ₃ ரோஜ்ஜ்வலம்
 த்₃ருஷ்ட்வா ஸாரஸபூ₄தயோகீ₃ மஹத₃ாக்யாநா: ப்ரஹ்ருஷ்டாக₃தா: |
 ப்ருஷ்ட்வா க்ஷேமமிமே ஸுயுக்தகுஸலாஸ்தேநாபி தேந்யோந்யத:
 நேமுர்மோத₃ஜப₃ாஷ்பஸீதலத்₃ருஸஸ்த்வாமந்த்ரய தம் தே க₃தா: ||

அநந்தரம், திருமழிசையாழ்வார் ஒரு கு₃ஹையில் புக்கு யோக₃த்தில் எழுந்தருளியிருக்கையில், இவரது தீ₃வ்யமான திருமேனியின் ஒளிக்கூட்டமானது, வெகுதூரம் ப்ரகாஸிக்க, அதைக்கண்டு வியந்து, பொய்கையார், பூதத்தார், பேயாழ்வாராகிற முதலாழ்வார்கள் அவ்விடத்தை அடைந்து குஸலப்ரஸநம் பண்ண, ஆழ்வாரும் 'முநிகாள்! நன்றாய் இருக்கிறீர்களோ' என்று வினவியருள, பின்பு ஒருவருக்கொருவர் தண்டனிட்டு, ஆநந்தக்கண்ணீர் பனிப்ப மிகவும் ப்ரீதியுடன் சில காலம் யோக₃த்தில் எழுந்தருளியிருந்தனர், அதன் பின் அவர்கள் ப₄ார்க்க₃வ முநீந்த்₃ரரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்றனர்.

- 15) தீராத் கைரவிணீ ஸரோவரமணேராக₃த்ய பூ₄ ஸாரகம்
 ம்ருத்ஸநாயா அலப₄ாகுலஸ்ப்ஸுசிம்ருத₃ஸ்த₂ாநம் வருஷாத்₃ரீஸ்வராத் |
 ஸ்வப்நே ப்ராப்ய ம்ருத₃ம் ஸிதாம் ப்ரஹ்ருஷிதோ க்₃ருஹ்ணந் தநௌ த₄ாரயந்
 ஸ்ரீஸத்யவ்ரதநாமதீ₃வ்யநக₃ரீம் ப்ராபத்₃ப்₄ருகே₃ார்வம்ஸஜ: ||

பின்பு ப₄ார்க்க₃வபுத்ரர் திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து திருமழிசைக்கெழுந்தருளி சாத்திக்கொள்வதற்குத் திருமண் வேண்டிச் சோதித்த இடத்தில் திருமண் அகப்படாமல் கலக்கமுற, அப்பொழுது ஸ்வப்நத்தில் திருவேங்கடமுடையானிடமிருந்து திருமண் இருக்குமிடத்தை அறிந்து, அங்கே சென்று, ஸுத்தமான திருமண்ணைக் கண்டு, மிகவும் களித்து, அதை எடுத்துத் திருமேனியில் த₄ரித்துக்கொண்டு, ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரம் என்று பெயருடைத்தான காஞ்சீமாநகரை அடைந்தார்.

- 16) க₃த்வா தத்ர யதே₂ாக்தகாரிசரணத்₃வந்த்₃வம் ப்ரணம்யாத₃ராத்
 த்₄யாயந் தத்ர ச ஸப்தவர்ஷஸதகம் தஸ்தெ₂ள முநீந்த்₃ரோ முத₃ா |
 தத்ர ஸ்ரீகணிக்ருஷ்ணகே முநிவரம் ஸம்ஸேவ்யமாநே ஸத₃ா
 வருத்₃த₄ா காசந ரங்க₃வல்லி முக₂யா ஸுஸ்ருஷ்யாஸேவதா ||

அவ்வாறு ப₄க்திஸாரர் கச்சிவெஃகாவிற்கு எழுந்தருளி யதே₂க்தகாரி எம்பெருமானின் திருவடியிணையை ஆத்₂ரத்துடன் ஸேவித்து, ஈடுபாட்டுடன் த₄யாநம் செய்து கொண்டு 700 வருட காலம் எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது கணிகண்ணன் ஆழ்வாரை ஆஸ்₂ரயித்து, எப்பொழுதும் அவருக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்து கொண்டிருக்க, ஒரு மூதாட்டியும் ஆழ்வார் திருவடிகளில் ப₄க்தியுற்று, அவர் இருந்த இடத்தைத் திருவகிடுதல், மெழுகுதல், கோலமிடுதல், முதலிய கைங்கர்யங்களை செய்து வந்தாள்.

17) தஸ்யை தீ₃வ்யத₃யாரஸேன ப₄ரித: ஸ்ரீப₄க்திஸாரோ முனி:

பீநோத்துங்க₃குசத்₃வயம் ரதிபதேஸ்ஸர்வஸ்வஸர்வாங்க₃கம் |

தாருண்யம் ஸமத₃யாத்தயா முதி₃தயா ராஜா₃பி லஜ்ஜாபித:

தச்சி₂ஷ்யம் கணிக்ருஷ்ணமுஞ்ச₂நபரம் யோகீ₃ந்த₃ரமாகாரயத் ||

ப₄க்திஸாரமுநிவரும் த₃யாரஸம் நிரம்பியவராய் அக்கிழவிக்குப் பெருத்த முலைத்தடங்களையும், மிக அழகிய அங்க₃ங்களையும், யௌவனத்தையும் கொடுத்தருளினார். அவளும் மிகவும் மகிழ்வற்றிருக்க அந்நாட்டரசனான பல்லவராயன் அவளைக்கண்டு காமுற்று, மணஞ்செய்து வாழ்ந்திருக்கையில், நாளுக்கு நாள் தனது இளமைப்பருவம் நீங்குவதையும், அவளது பருவம் மாறுபடாதிருப்பதையும் கண்டு வியந்து, அதற்குக் காரணம் ஆழ்வாருடைய வரப்ரஸாத₃மே என்றறிந்து, அவ்வருளைத் தானும் பெறுவதற்காக உஞ்ச₂வ்ருத்தி செய்பவனும், ஆழ்வாரின் ஸிஷ்யனுமான கணிகண்ணனைத் தன்னிடத்திற்கு வரவழைத்தான்.

18) ராஜ்ஞா தேந சிரம் முநீந்த₃ரசரணாஸக்தஸ்ஸ நிர்₃ப₃ந்தி₄தோ

நிஷ்க்ரம்யார்யவராய வ்ருத்திமமுகாமாவேத்₃ய சாமந்தர்ய ச |

ஸாகம் யோகி₃வரேண பந்நக₃ஸ்யேநாத₄யேந பும்ஸா ஸமம்

ஸர்வைர்தே₃வ்வரைஸ்ஸஹவ நிரக₃ரத்ஸாந்த₃ரம் தமோ₃பூ₄த்புரே||

ப₄ர்₃க்க₃வமுநிவரின் திருவடிகளில் ஈடுபட்ட கணிகண்ணன் “உம் ஆசார்யரை நம் பக்கல் அழைத்துக்கொண்டு வாரும்” என்று பல்லவ அரசனால் நிர்₃ப₃ந்தி₄க்கப்பட, அவனும் அதை மறுத்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஆழ்வாரிடம் சென்று நடந்த செய்தியை

விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேனுக்கு இங்கிருந்து செல்ல விடைதந்தருள வேண்டும் என்ன, ஆழ்வாரும் எம்பெருமானுடன் புறப்பட நிபந்தனையிடுக, கணிகண்ணன் ஆழ்வாருடனும், ஆதிபுருடனான யதே₂க்தகாரி எம்பெருமானுடனும், அனைத்து தே₃வதைகளுடனும், அந்நகரத்தை விட்டு வெளியேறினான். அதனால் அந்நகரத்தில் உத₃யாஸ்தமயங்கள் தெரியாதே, கனத்த இருள் உண்டானது.

19) ராஜா பல்லவநாமகஸ்ஸசுவைஸ் ஸம்மந்தர்ய யோகீ₃ஸ்வரம்
வந்தி₃த்வா ஸுசிரம் ப்ரஸாத்₃ய ப₃ஹுத₄ா ஸிஷ்யேண ஸாகம் கு₃ரும் |
ஸார்த்த₄ம் தே₃வவரேண வார்த்தி₄தநயா காந்தேந ஸர்வைஸ்ஸமம்
காஞ்சீம் ப்ராபிதவாந்புரீம் அத₂யத₂பூர்வம் புரம் நி₃ப₃ப₄ள ||

பல்லவராய அரசனும் மிகவும் கவலையுற்று, தன் மந்த்ரிகளுடன் ஆலோசித்து கணிகண்ணன், ஆழ்வார் முதலியோர் உள்ள இடத்தைத் தேடி அடைந்து, ஆழ்வார் மற்றும் கணிகண்ணன் திருவடிகளில் விழுந்து தனது அபசாரத்தை மன்னித்தருளுமாறு பலவாறு வேண்டி, கணிகண்ணனுடனும், திருமகள் கொழுநனான எம்பெருமானுடனும், மற்றனைத்து தே₃வர்களுடனும், ஆழ்வாரைக் காஞ்சி நகரத்திற்கு அழைத்து வந்தான். பின்பு அந்நகரம் முன்போலவே பொலிவு பெற்றது.

20) காவேரீவருத கும்ப₄கோணநக₃ரம் ப்ராப்தும் ஸமுத்கண்ட₂யா
க₃ச்ச₂ந வ்யாக்₄ரமஹாபுரே க்வசித₃பி ப்ராந்தே க்₃ருஹஸ்ய ஸ்தி₂த: |
த்₃ருஷ்ட்வா ஸ்வம் விநிவருத்தவேத₃பட₂நாந்விப்ராந் வ்யபேத ஸம்ருதீந்
க்₃ருஷ்ணவரீஹிநக₂க்ஷதைர்நிபுணயந் தஸ்தெ₂ள தத₃ாராதி₄த: ||

பின்பு ஆழ்வார் திருக்காவிரி பாயும் திருக்குடந்தை (கும்ப₄கோணம்) தீ₃வ்யதே₃ஸத்தை அடைய பெருத்த ஆவலுடையராய், பெரும்புலியூர் என்ற க்₃ராமத்தில் ஒரு வீட்டு வாசந்திண்ணையில் எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது அங்கு வேத₃ாத்₄யயநம் பண்ணுகிற ப்₃ராவ்மணர்கள் ஆழ்வாரை தாழ்ந்த சாதியினராக எண்ணி, அத்₄யயநத்தை நிறுத்திவிட, பின்பு அவர்களுக்கு விட்ட இடம் தோன்றாமல் தடுமாற, ஆழ்வாரும் அதைக் கண்டு, கறுப்பு நெல்லை நகத்தாலே பிளந்து, குறிப்பாலே

“க்ருஷ்ணாநாம் வீரஹீணாம் நக₂நிர்பி₄நநம்” (யஜுஸ்ஸம்ஹிதை 1-8-9) என்ற வாக்யத்தை உணர்த்தியருள, அவர்களும் ஆழ்வாரை தண்டனிட்டு உபசரித்தனர்.

21) யாம் யாம் யாதீ தீ₃ஸம் முநீர்முரரிபுஸ்தஸ்யாமபு₄த் ஸம்முக₂:

தத்₃ த்₃ருஷ்டவாஸத்₃பு₄தமக்₃ரஜா அபி விபே₄ரார்ச்சாஸ்வப₄வாதீ₃கம் |

தத்₃க்₃ராமேஸ்வரதீ₃க்ஷிதாய ஜக₃து₃ஸ்தேநாக்₃ரபுஜார்பணாத்

ஈஜேக₃ர்விதது₃ர்மதாந் ப்ரஸமயந் ஸ்வாந்தஸ்த₂லக்ஷமீப்₄ருதா ||

மேலும் அப்பெரும்புலியூரில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம்பெருமான், ஆழ்வார் உபாத்₃நத்திற்காக எந்தெந்த தீ₃ஸையை நோக்கிச் சென்றனரோ, அந்தந்த முக₂மாகத் திரும்பியருளினான். அர்ச்சாமூர்த்தியின் இவ்வற்புதச் செயலை அக்கோயில் அர்ச்சகர் கண்டு சில ப்₃ராஹ்மணர்களுக்குக்காட்ட, அவர்களும் அதைக்கண்டு, அப்பொழுது யாக₃ம் செய்து கொண்டிருந்த அவ்வூர்த்தலைவரான பெரும்புலியூரடிகளிடம் கூறினர். அதைக் கேட்டவுடன் தீ₃க்ஷிதரும் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு வந்து, ஆழ்வாரை எதிர்கொண்டழைத்து அவருக்கு அக்₃ரபுஜையைச் செய்தார். யாக₃த்தில் பங்கு வஹிக்கும் ருத்விக்குகள் அதை ஸஹியாமல் பழிக்கத் தொடங்க, தீ₃க்ஷிதரும் அந்த து₃ர்மதீகளை அடக்க எண்ணி, ஆழ்வாரை வேண்ட, அவரும் அந்தர்யாமியான எம்பெருமானை தன் திருமார்பிலே அனைவரும் கண்டநுப₄விக்கும்படிச் செய்ய, அந்த ருத்விக்குகளும் எம்பெருமானுடைய தீ₃வ்யமாங்களவிக்₃ரஹத்தைக் கண்ணார ஸேவிக்க, அந்த தீ₃க்ஷிதரும் யாக₃த்தை தொடர்ந்தார்.

22) க₃த்வைஷோஸ்யத₂ கும்ப₄கோண நக₃ரம் தத்ராஹிபே₄ாகே₃ஸயம்

ஸம்ஸேவ்ய ஸ்வஸு₄பே₄ாக்திகோஸஸதகம் மாருத்₃வ்ருதாம்ப₄ஸு தம் |

க்ஷிப்த்வாஸப்₄யாக₃த கோஸயுக்₃மமசிராத்₃க்₃ருஹ்ணந் ஜக₃ஜீவயந்

தத்ரோத்த₂நாஸயம் ஹரிம் விரசயந் தேநாதிஸம்மாநித: ||

பின்பு ஆழ்வார் திருக்குடந்தை திவ்யதே₃ஸத்தை அடைந்து அங்கு திருவநந்தாழ்வான் மீது திருக்கண்வளர்ந்தருளும் ஆராவமுதனை நன்றாக ஸேவித்து, தமது நூற்றுக்கணக்கான ப்ரபு₃ந்த₄ங்களின் ஸ்ரீகோஸங்களைத் திருக்காவிரியின்

ஜலப்ரவாஹத்தில் எறிந்து விட, மற்ற ப்ரபுந்த₄ங்களெல்லாம் வெள்ளத்தோடு செல்லும்போது, நான்முகன் திருவந்தாதி, திருச்சந்தவிருத்தம் என்னும் இரு தீவ்யப்ரபுந்த₄ங்கள் மாத்திரம் ப்ரவாஹத்தை எதிர்த்து வர, ஆழ்வார் அவ்விரு தீவ்யப்ரபுந்தாங்களைச் சடக்கென எடுத்து, உலகம் உய்வதின் பொருட்டு உபகரித்தருளினார். பின்பு ஆராவமுதனது ஸயநத்திருக்கோலத்தைக் கண்டு “காவிரிக் கரைக் குடந்தையுள் கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு” (திருச்சந்த - 61) என்று விண்ணப்பம் செய்ய, எம்பெருமானும் ப₄க்தபரதந்தரனாகையாலே, அர்ச்சாவதார வரம்பைக் கடந்து எழுந்திருக்கப் புக, ஆழ்வாரும் அந்த நீர்மைக்குத் தோற்று, “வாழி கேசனே” என்று மாங்களாஸாஸநம் பண்ண, எம்பெருமானும் எழுந்திருக்க முற்பட்ட அந்த உத்தாநஸாயித் திருக்கோலத்துடனே ஸேவை ஸாதி₄த்தருளினான். மேலும் ஆழ்வாருக்குத் திருமழிசைப்பிரான் என்று திருநாமம் வரும்படிச் செய்து கௌரவித்தான்.

23) தத்ராவம் த்ரிஸுதோத்தரம் ஸ ஸரத₃யம் யோகே ஸஹஸ்ரத்₃வயம்
ஸ்தி₂த்வா தீவ்யவசஸ்ஸுத₄ால ஹரிபி₄ஸ்ஸர்வம் ஜகத்₃வர்த₄யந் |
லக்ஷ்மீநாயகமேவ ஸர்வஜக₃தாம் நாத₂ம் ஜகத்காரணம்
ஸர்வாத்மாநமிஹாபி ராஜிதபுரம் ஸக்ஷமைருபாபீபத₃த் ||

இவ்வாறு திருமழிசைப்பிரான் திருக்குடந்தைக்ஷேத்ரத்திலே 2300 வருடங்கள் யோக₃த்தில் எழுந்தருளியிருந்து, தனது தீவ்யவாக₃ம்ருதத்தால் அனைத்துலகையும் உய்வித்துக் கொண்டு இருந்தார். மேலும் திருமழிசைக்ஷேத்ரத்தில் கோயில் கொண்டவனும், அனைத்துலகங்களுக்குத் தலைவனும், ஸ்ரீய:பதியுமான எம்பெருமானே ஜகத்காரணம் என்று நுண்ணிய யுக்திகளால் உபபாது₃நம் செய்தார்.

24) பஸ்சாத்ஸுந்த₃ரயோகி₃வர்யப₂ணிதைர்க்₃ரந்தை₂ஸ்ஸஹஸ்ரரைஸ் த்ரிபி₄ :
வார்ஷைஸ்ஸப்தஸுதாதி₄கைர் ப்ருகு₃பதேர்வ்யக்தம் வயோ வர்ணிதம் |
க்ஷேமாஸம்ஸநகே ஸஹஸ்ரமதி₄கம் பக்ஷைஸ் தத₃ர்ஹாந்வயாத்
ஸ்பர்த₄யம் தேந ஜஹாது கல்பபி₄த₃யா நேயாஸ்ச ருஷ்யுக்தய: ||

பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் அருளிச்செய்த குருபரம்பராப்ரபுவக்ரந்தத்தில் திருமழிசைப்பிரானின் திருநகூத்ரம் 3700 வருடங்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவரின் வாழித்திருநாமத்திலோ “நற்புவியில் நாலாயிரத்தெழுநூற்றோன் வாழியே” என்று 1000 வருடங்கள் அதீதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்படியிருப்பினும், பெரியோரின் வார்த்தைகள் கல்பபேதத்தினால் பொருந்தும்படிச் செய்யக் கூடியவைகளாகையால், இவ்விருபகூங்களிலும் உள்ள முரண்பாட்டைத் தவிர்க்க வேண்டியது¹.

25) இத்த₂ம் ஸ்ரீவரத₃ார்ய தீ₃வ்யகருணா ஸந்த₄கூறித ஸ்வாத்மநா
தத்தாத்₃ருங் நரஸிம்ஹதே₃ஸிகப₄வா தத்பாத₃ஸம்ஸேவிநா |
க்₃ருஹ்ணந்வீரக₄த்₃வஹேந ரசிதம் ஸ்ரீப₄க்திஸாரோத₃யம்
நீர்து₃க்க₂ஸ்ஸுஸுகே₂ா த₃த₄ாதி விமதே ஸார்து₃ல விக்ரீடிதம் ||

இவ்வாறு ஸ்ரீவரத₃ார்யரின் தீ₃வ்யகருணையால் நன்கு பயில்விக்கப்பட்டவரும், நரஸிம்ஹாசார்யரின் குமாரரும், அவர்களின் திருவடிகளை நன்கு பணிந்தவருமான வீரராக₄வாசார்யரால் ஸார்து₃லவிக்ரீடிதவ்ருத்தத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்ட “ஸ்ரீப₄க்திஸாரோத₃யம்” என்ற இந்நூலைப் பயில்பவன் து₃க்கமேதுமின்றி மிகுந்தஸுக₂த்துடன் பரமதத்தில் புலி போன்ற க₃திபுடையவனாவான்.

+++++

1) தற்போது கிடைக்கும் ஆறாயிரப்படிருபரம்பராப்ரபுவ பதிப்புகளில் திருமழிசையாழ்வார் 4700 திருநகூத்ரங்கள் எழுந்தருளியிருந்ததாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால், அண்ணாவப்பங்கார் ஸ்வாமி மேலேயுள்ள 24ம்ஸலோகத்தில், பின்பழகியபெருமாள்ஜீயரின் க்₃ரந்த₂த்தில் திருமழிசையாழ்வார் 3700 திருநகூத்ரங்கள் எழுந்தருளியிருந்ததாக உல்லேகி₂த்துக் கூறுவதால், அக்காலத்திலிருந்த தாளபத்ரஸ்ரீகோஸாங்களில் 3700 திருநகூத்ரங்கள் என்றிருந்திருக்கக்கூடும். வாழித்திருநாமத்தைக்கண்டு பின்புள்ளார் அதனை 4700 ஸம்வத்ஸராங்கள் என்று மாற்றியிருக்கக்கூடும் என்று தோன்றுகிறது.